

V Bruseli 6. júna 2019
(OR. en)

9676/19

Medziinštitucionálny spis:
2016/0337(CNS)

FISC 278
ECOFIN 518

POZNÁMKA

Od:	Predsedníctvo
Komu:	Delegácie
Č. dok. Kom.:	13730/16 FISC 170 IA 99 - COM(2016) 685 final
Predmet:	Návrh smernice Rady o spoločnom základe dane z príjmov právnických osôb (CCTB) – súčasný stav

Delegáciám v prílohe zasielame najnovšie kompromisné znenie kapitol I až X návrhu smernice o CCTB, ktoré vypracovalo predsedníctvo a na ktoré sa odkazuje v správe Rady ECOFIN o daňových otázkach určenej Európskej rade (dokument 9773/19).

2016/0337 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY

o spoločnom základe dane z príjmov právnických osôb

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

(...)

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy

Touto smernicou sa zriaďuje systém spoločného základu dane z príjmov právnických osôb a stanovujú sa v nej pravidlá na výpočet tohto základu.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Pravidlá tejto smernice sa uplatňujú na všetkých daňovníkov, ktorí podliehajú dani z príjmov právnických osôb v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, vrátane stálych prevádzkarní, a to v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, subjektov, ktorí sú rezidentmi na daňové účely v tretej krajine.

2. Pravidlá tejto smernice sa neuplatňujú na tieto odvetvia podliehajúce osobitnému daňovému režimu:
- a) preprava;
 - [b) geologický prieskum a ťažobný priemysel;]
 - [c) odvetvie lesného hospodárstva;]
 - [d) *vyhradené miesto: ostatné konkrétne odvetvia sa ešte len určia*].

Článok 4

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- 1. „daňovník“ je spoločnosť, ktorá spĺňa podmienky uvedené v článku 2 ods. 1 alebo 2;
- 2. „nedaňovník“ je spoločnosť, ktorá nespĺňa podmienky uvedené v článku 2 ods. 1 alebo 2;
- 3. „daňovník-rezident“ je daňovník, ktorý je na daňové účely rezidentom členského štátu;
- 4. „daňovník-nerezident“ je daňovník, ktorý nie je na daňové účely rezidentom členského štátu;
- 4a. „pridružený podnik“ je:
 - a) subjekt, v ktorom má daňovník priamo alebo nepriamo účasť z hľadiska hlasovacích práv alebo vlastníctva kapitálu vo výške 25 % alebo viac alebo je oprávnený dostať 25 % alebo viac zisku tohto subjektu;

- b) fyzická osoba alebo subjekt, ktorý má priamo alebo nepriamo účasť na daňovníkovi z hľadiska hlasovacích práv alebo vlastníctva kapitálu vo výške 25 % alebo viac alebo je oprávnený dostať 25 % alebo viac zisku tohto daňovníka.;

Ak má fyzická osoba alebo subjekt priamo alebo nepriamo účasť na daňovníkovi a v jednom alebo viacerých subjektoch vo výške 25 % alebo viac, všetky dotknuté subjekty vrátane daňovníka sa tiež považujú za pridružené podniky.

5. „príjmy“ sú peňažné alebo nepenažné výnosy z predaja alebo akýchkoľvek iných transakcií, bez dane z pridanej hodnoty a iných daní a poplatkov vyberaných v mene štátnych orgánov, vrátane výnosov zo scudzenia majetku a práv, z úrokov, dividend a iných foriem rozdelenia zisku vrátane skrytého rozdelenia zisku, výnosov z likvidácie, licenčných poplatkov, subvencií a grantov, prijatých darov, náhrad a dobrovoľných platieb. Príjmy zahŕňajú aj nepenažné dary, ktoré dal daňovník. Príjmy nezahŕňajú vlastné imanie, ktoré daňovník nadobudol, ani dlhy, ktoré sa mu splatili;
6. „výdavky“ sú zníženia čistého vlastného imania spoločnosti počas zdaňovacieho obdobia vo forme úbytku alebo zníženia hodnoty majetku alebo vo forme uznania alebo zvýšenia hodnoty záväzkov, okrem tých, ktoré sa týkajú peňažných alebo nepenažných prostriedkov rozdelených akcionárom alebo vlastníkom podielov na vlastnom imaní ako takým;
7. „zdaňovacie obdobie“ je akékoľvek dvanásťmesačné obdobie, akékoľvek uplatniteľné obdobie na daňové účely, ktoré nie je dlhšie ako dvanásť mesiacov, alebo akékoľvek iné uplatniteľné obdobie na daňové účely dlhšie ako dvanásť mesiacov v súvislosti so zriadením, likvidáciou alebo zrušením daňovníka, alebo ak sa daňovníka týka reštrukturalizácia spoločnosti, ktorá patrí do skupiny;
8. „zisk“ je prebytok príjmov nad odpočítateľnými výdavkami a inými odpočítateľnými položkami v zdaňovacom období;

9. „strata“ je prebytok odpočítateľných výdavkov a iných odpočítateľných položiek nad príjmami v zdaňovacom období;
10. „konsolidovaná skupina na účely finančného účtovníctva“ sú všetky subjekty, ktoré sú plne zahrnuté v konsolidovanej účtovnej závierke vypracovanej v súlade s medzinárodnými štandardmi finančného výkazníctva alebo vnútroštátnymi predpismi finančného výkazníctva;
- 10a. „skryté rozdelenie zisku“ je každý ekonomický úžitok nezverejnený ako rozdelenie zisku, ktorý daňovník poskytuje osobám uvedeným v článku 14 a ktorý by neposkytoval nezávislým tretím osobám a ktorý vedie k zníženiu ziskov;
- [11. „výskum a vývoj“ je experimentálna alebo teoretická práca vykonávaná najmä s cieľom získať nové poznatky o podstatných základoch javov a o pozorovateľných skutočnostiach bez plánovaného konkrétneho uplatnenia alebo použitia (základný výskum); pôvodné skúmanie vedené s cieľom získať nové poznatky, ale prednostne zamerané na konkrétny praktický účel alebo cieľ (aplikovaný výskum); systematická práca s využitím poznatkov získaných z výskumu a praktických skúseností, ktorou sa generujú dodatočné poznatky, orientovaná na vytváranie nových výrobkov alebo procesov alebo na vylepšenie existujúcich výrobkov alebo procesov (experimentálny vývoj);]

12. „náklady na prijaté úvery a pôžičky“ sú úrokové náklady spojené so všetkými formami dlhu, iné náklady ekonomicky rovnocenné úrokom a náklady vynaložené v súvislosti so získavaním finančných prostriedkov, ako sú vymedzené vo vnútroštátnom práve, vrátane platieb v rámci úverov spojených s podielom na zisku, imputovaných úrokov z konvertibilných dlhopisov a dlhopisov s nulovým kupónom, platieb v rámci alternatívnych mechanizmov financovania, prvkov finančných nákladov v rámci platieb za finančný lízing, kapitalizovaných úrokov zahrnutých do účtovnej hodnoty súvisiaceho aktíva, amortizácie kapitalizovaných úrokov, súm určených na základe výnosu z finančných prostriedkov podľa pravidiel transferového oceňovania, teoretických súm úrokov v rámci derivátových nástrojov alebo hedžingových schém súvisiacich s úvermi a pôžičkami subjektu, definovaného výnosu zo zvýšenia čistého vlastného imania podľa článku 11 tejto smernice, určitých devízových ziskov a strát v súvislosti s prijatými úvermi a pôžičkami a nástrojmi spojenými so získavaním finančných prostriedkov, poplatkov za záruky v súvislosti so schémami financovania, realizačných poplatkov a podobných nákladov súvisiacich s požičiavaním si finančných prostriedkov;
13. „presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky“ sú suma, o ktorú odpočítateľné náklady daňovníka na prijaté úvery a pôžičky presahujú zdaniteľné úrokové príjmy a iné ekonomicky rovnocenné zdaniteľné príjmy daňovníka;
17. „hodnota na daňové účely“ je vstupná cena dlhodobého majetku alebo súboru majetku znížená o celkovú odpočítanú sumu odpisov;
18. „trhová hodnota“ je suma, za akú možno vymeniť aktívum alebo vyrovnať vzájomné záväzky medzi dobrovoľne konajúcimi, vzájomne nezávislými stranami v rámci priamej transakcie;

19. „dlhodobý majetok“ je hmotný majetok, ktorý daňovník nadobudol alebo vytvoril, a nadobudnutý nehmotný majetok, ktorý možno nezávisle oceniť a ktorý sa používa alebo sa očakáva, že sa bude používať na podnikanie dlhšie ako 12 mesiacov na dosiahnutie, udržanie alebo zabezpečenie príjmov, s výnimkou prípadu, keď sú jeho obstarávacie náklady alebo náklady na jeho výrobu nižšie ako 1 000 EUR. Dlhodobý majetok zahŕňa aj finančný majetok, s výnimkou finančného majetku, ktorý je držaný na obchodovanie v súlade s článkom 21;
20. „finančný majetok“ sú podiely v pridružených podnikoch a úvery poskytnuté pridruženým podnikom, ako sa uvádza v článku 56 tejto smernice, podielové účasti vymedzené v článku 2 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ¹, úvery podnikom, s ktorými je spoločnosť spojená prostredníctvom podielových účastí, investície držané ako dlhodobý majetok, iné úvery a vlastné akcie v rozsahu, v akom ich je možné podľa vnútroštátnych právnych predpisov vykázat' v súvahe;
21. „obstarávacie náklady alebo náklady na výrobu“ predstavujú vyplatenú alebo vyplatiteľnú peňažnú sumu, hodnotu iných aktív alebo akúkoľvek inú protihodnotu poskytnutú výmenou za dlhodobý hmotný majetok alebo spotrebovanú na nadobudnutie dlhodobého hmotného majetku, a to v čase jeho nadobudnutia alebo výroby; V prípade dlhodobého nehmotného majetku sa zahrnú len obstarávacie náklady;

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných zvierkach, konsolidovaných účtovných zvierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

22. „dlhodobý hmotný majetok s dlhou životnosťou“ je dlhodobý hmotný majetok, ktorého doba použiteľnosti je 15 rokov alebo viac. Budovy, lietadlá a lode sa považujú za dlhodobý hmotný majetok s dlhou životnosťou;
23. „dlhodobý hmotný majetok so strednou životnosťou“ je dlhodobý hmotný majetok, ktorý nespĺňa kritériá na zaradenie medzi dlhodobý hmotný majetok s dlhou životnosťou podľa bodu 22 a jeho doba použiteľnosti je osem rokov alebo viac;
- 23a. „dlhodobý hmotný majetok s krátkou životnosťou“ je dlhodobý hmotný majetok, ktorý nespĺňa kritériá na zaradenie medzi dlhodobý hmotný majetok s dlhou alebo strednou životnosťou podľa bodov 22 a 23 a jeho doba použiteľnosti je kratšia ako osem rokov;
- 23b. „nadobudnutý goodwill“ je rozdiel medzi kúpnu cenou podniku v majetkovom[...] obchode a trhovou hodnotou jeho čistého majetku (majetok mínus záväzky);
24. „použitý majetok“ je dlhodobý majetok, pri ktorom časť doby použiteľnosti v čase jeho nadobudnutia už uplynula a ktorý je vo svojom súčasnom stave alebo po oprave vhodný na ďalšie používanie;
25. „doba použiteľnosti“ je obdobie, počas ktorého bude majetok podľa očakávania k dispozícii na používanie, alebo počet výrobných alebo podobných jednotiek, ktoré daňovník očakáva, že z majetku získa;
26. „náklady na zhodnotenie“ sú všetky dodatočné výdavky na dlhodobý majetok, ktoré podstatne rozširujú kapacitu tohto majetku alebo podstatne zlepšujú jeho fungovanie alebo predstavujú viac ako 10 % jeho pôvodného základu pre odpisovanie;

27. „zásoby a nedokončená výroba“ je majetok na predaj alebo v procese výroby na účely predaja alebo v podobe materiálov alebo dodávok určených na spotrebu vo výrobnom procese alebo pri poskytovaní služieb;
28. „ekonomický vlastník“ je osoba, ktorá prijíma v podstate všetky úžitky a ktorá znáša všetky riziká spojené s dlhodobým majetkom, bez ohľadu na to, či je táto osoba právnym vlastníkom. Daňovník, ktorý má právo mať v držbe, používať a scudzovať dlhodobý majetok a znáša riziko jeho straty alebo zničenia, sa v každom prípade považuje za ekonomického vlastníka;
29. „finančná spoločnosť“ je každý z týchto subjektov:
- a) úverová inštitúcia alebo investičná spoločnosť podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES², správca alternatívnych investičných fondov podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ³ alebo správcovská spoločnosť podľa vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES⁴;

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS (Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1).

³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32).

- b) poisťovňa podľa vymedzenia v článku 13 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES⁵;
- c) zaistovňa podľa vymedzenia v článku 13 bode 4 smernice 2009/138/ES;
- d) inštitúcia zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia podľa vymedzenia v článku 6 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/41/ES⁶, pokiaľ sa členský štát nerozhodol, že celú uvedenú smernicu alebo jej časť nebude uplatňovať na uvedenú inštitúciu v súlade s článkom 5 uvedenej smernice, alebo zástupca inštitúcie zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia, ako sa uvádza v článku 19 ods. 1 smernice 2003/41/ES;
- e) inštitúcia dôchodkového zabezpečenia prevádzkujúca dôchodkové systémy, ktoré sa považujú za systémy sociálneho zabezpečenia, na ktoré sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁷ a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009⁸, ako aj akýkoľvek právny subjekt zriadený na účely investovania do takýchto dôchodkových systémov;

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/41/ES z 3. júna 2003 o činnostiach a dohľade nad inštitúciami zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 235, 23.9.2003, s. 10).

⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 200, 7.6.2004, s. 1).

⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 284, 30.10.2009, s. 1).

- f) alternatívny investičný fond (AIF) podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 2011/61/EÚ, ktorý spravuje správca AIF podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. b) smernice 2011/61/EÚ, alebo AIF, nad ktorým sa vykonáva dohľad podľa vnútroštátneho práva;
 - g) podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) podľa vymedzenia v článku 1 ods. 2 smernice 2009/65/ES;
 - h) centrálna protistrana podľa vymedzenia v článku 2 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012⁹;
 - i) centrálny depozitár cenných papierov podľa vymedzenia v článku 2 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014¹⁰;
30. „subjekt“ je každé právne usporiadanie na vykonávanie podnikateľskej činnosti buď prostredníctvom spoločnosti, alebo štruktúry, ktorá je transparentná na daňové účely;
- 30a) „transparentný na daňové účely“ znamená situáciu, keď sa v zmysle vnútroštátneho práva členského štátu príjmy (alebo ich časť) subjektu alebo usporiadania nezdaňujú na úrovni tohto subjektu alebo usporiadania, ale na úrovni osôb, ktoré majú v tomto subjekte alebo usporiadaní účasť;

⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

¹⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 z 23. júla 2014 o zlepšení vyrovnania transakcií s cennými papiermi v Európskej únii, centrálnych depozitároch cenných papierov a o zmene smerníc 98/26/ES a 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 236/2012 (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 1).

Článok 5

Stála prevádzkareň v členskom štáte daňovníka, ktorý je rezidentom na daňové účely v Únii

1. Usudzuje sa, že daňovník má stálu prevádzkareň v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom je rezidentom na daňové účely, keď má v tomto inom členskom štáte stále miesto, prostredníctvom ktorého úplne alebo čiastočne vykonáva svoju podnikateľskú činnosť, a to najmä:
 - a) miesto vedenia;
 - b) pobočku;
 - c) kanceláriu;
 - d) továreň;
 - e) dielňu;
 - f) baňu, ropný alebo plynový vrt, lom alebo akékoľvek iné miesto ťažby prírodných zdrojov.
2. Stavenisko alebo stavba alebo montážny projekt predstavujú stálu prevádzkareň len vtedy, ak trvajú dlhšie ako dvanásť mesiacov.
3. Pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa tieto činnosti, za predpokladu, že takéto činnosti alebo celková činnosť stáleho miesta podnikania v prípade písmena f) majú vedľajší alebo prípravný charakter:
 - a) využívanie zariadení výlučne na skladovanie, vystavovanie alebo dodávku výrobkov alebo tovaru patriacich daňovníkovi;

- b) uchovávanie zásob výrobkov alebo tovaru patriacich daňovníkovi výlučne na účely skladovania, vystavovania alebo dodávok;
 - c) uchovávanie zásob výrobkov alebo tovaru patriacich daňovníkovi výlučne na účely ich spracovania inou osobou;
 - d) udržiavanie stáleho miesta podnikania výlučne na účely nákupu výrobkov alebo tovaru pre daňovníka alebo získavanie informácií pre neho;
 - e) udržiavanie stáleho miesta podnikania výlučne na účely vykonávania akejkoľvek inej činnosti pre daňovníka;
 - f) udržiavanie stáleho miesta podnikania výlučne na akúkoľvek kombináciu činností uvedených v písmenách a) až e).
4. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 5, keď určitá osoba koná v členskom štáte v mene daňovníka a v rámci toho bežne uzatvára zmluvy alebo bežne zohráva hlavnú úlohu vedúcu k uzatváraniu zmlúv, ktoré sa systematicky uzatvárajú bez podstatných zmien zo strany daňovníka, usudzuje sa, že daňovník má v uvedenom členskom štáte stálu prevádzkareň vo vzťahu k činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre daňovníka.

Zmluvy podľa prvého pododseku sa uzatvárajú:

- a) v mene daňovníka alebo
- b) na účely prevodu vlastníctva majetku, ktorý daňovník vlastní alebo ktorý má právo používať, alebo na účely poskytnutia práva na používanie takéhoto majetku, alebo
- c) na účely poskytovania služieb zo strany daňovníka.

Ustanovenia prvého a druhého pododseku sa neuplatňujú, ak sú činnosti uvedenej osoby vedľajšie alebo prípravné podľa odseku 3 také, že ak sa vykonávajú prostredníctvom stáleho miesta podnikania, nespravili by z tohto stáleho miesta podnikania stálu prevádzkareň podľa ustanovení uvedeného odseku.

5.

- a) Odsek 4 sa neuplatňuje, ak osoba konajúca v členskom štáte v mene daňovníka vykonáva podnikateľskú činnosť v tomto členskom štáte ako nezávislý sprostredkovateľ a koná za daňovníka v rámci bežného chodu tohto podnikania. Ak však osoba koná výlučne alebo takmer výlučne v mene jedného alebo viacerých daňovníkov, s ktorými je „úzko prepojená“, v súvislosti s týmito daňovníkmi sa táto osoba nepovažuje za nezávislého sprostredkovateľa v zmysle tohto odseku.
- b) Na účely tohto článku je osoba „úzko prepojená“ s daňovníkom, ak jeden z nich má, priamo alebo nepriamo, právo vykonávať viac ako 50 % hlasovacích práv v spoločnosti druhého alebo má, priamo alebo nepriamo, vlastnícke právo, ktoré zodpovedá viac ako 50 % kapitálu spoločnosti druhého alebo viac ako 50 % práv, na základe ktorých vzniká nárok na zisk.

6. Samotná skutočnosť, že daňovník, ktorý je na daňové účely rezidentom jedného členského štátu, má kontrolu nad iným daňovníkom alebo je kontrolovaný iným daňovníkom, ktorý je na daňové účely rezidentom iného členského štátu alebo v ňom vykonáva podnikateľskú činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), neznamena, že niektorý z týchto daňovníkov je stálou prevádzkarňou druhého daňovníka.

KAPITOLA II

VÝPOČET ZÁKLADU DANE

Článok 6

Všeobecné zásady

1. Pri výpočte základu dane sa zisky a straty vykazujú len vtedy, keď nastanú.
2. Transakcie a zdaniteľné udalosti sa oceňujú jednotlivo.
3. Výpočet základu dane sa vykonáva konzistentne, pokiaľ výnimočné okolnosti neopodstatnia zmenu spôsobu výpočtu.
4. Základ dane sa vypočítava za každé zdaňovacie obdobie, pokiaľ nie je stanovené inak.
5. Základ dane sa určuje na základe pravidiel účtovania uplatniteľných v dotknutom členskom štáte za predpokladu, že sú v súlade s pravidlami stanovenými v tejto smernici.
6. Pravidlami stanovenými v tejto smernici sa členským štátom nebráni v uplatňovaní vnútroštátnych systémov zdaňovania skupín vrátane samostatného systému zdaňovania subjektov umožňujúceho prevod ziskov, strát alebo úrokovej kapacity. Ak sa daňovníkovi povoľuje alebo sa od neho vyžaduje, aby konal v mene skupiny, ako sa vymedzuje v pravidlách vnútroštátneho systému zdaňovania skupín, za daňovníka sa považuje celá skupina [...] alebo členovia skupiny[...].

Článok 7

Prvky základu dane

1. Základ dane sa vypočítava ako príjmy mínus príjmy oslobodené od dane, odpočítateľné výdavky a ostatné odpočítateľné položky.
2. Odchyľne od prvého odseku môže členský štát rozhodnúť, že daňovníci musia vypočítavať základ dane ako rozdiel medzi účtovnou hodnotou (čistého) obchodného majetku na konci zdaňovacieho obdobia a účtovnou hodnotou (čistého) obchodného majetku ku koncu predchádzajúceho zdaňovacieho obdobia, plus hodnota akýchkoľvek splátok nominálneho kapitálu a hodnota rozdeleného zisku vrátane skrytého rozdelenia, mínus akákoľvek hodnota navýšenia obchodného majetku vykonaného podľa práva obchodných spoločností, a to za predpokladu, že výsledok by bol rovnaký ako pri výpočte podľa odseku 1. Výpočet sa má vykonať pri dodržiavaní pravidiel týkajúcich sa oslobodenia príjmov od dane, odpočítateľnosti výdavkov, vykazovania a oceňovania, ako aj odpisovania, ako sa stanovuje v tejto smernici.

Článok 8

Príjmy oslobodené od dane

1. Do základu dane sa nezahŕňajú tieto príjmy:
 - a) subvencie priamo súvisiace s nadobudnutím, výrobou alebo zhodnotením dlhodobého majetku, ktorý je predmetom odpisovania v súlade s článkami 30 až 40;
 - b) výnosy zo scudzenia súboru majetku podľa článku 37 ods. 2 vrátane trhovej hodnoty nepeňažných darov;

- c) zisky a straty zo scudzenia akcií za predpokladu, že daňovník mal počas 12 mesiacov predchádzajúcich scudzeniu v priamej držbe podiel na základnom imaní alebo na hlasovacích právach spoločnosti minimálne vo výške 10 %.
- d) prijatý rozdelený zisk vrátane skrytého rozdelenia zisku za predpokladu, že daňovník má počas nepretržitého obdobia aspoň 12 mesiacov v priamej držbe podiel na základnom imaní alebo na hlasovacích právach rozdeľujúcej spoločnosti minimálne vo výške 10 % [a že prijaté zisky podliehajú dani v štáte zdroja];
- e) príjem, ktorý možno priradiť stálej prevádzkarni a ktorý prijal daňovník v členskom štáte, v ktorom je tento daňovník rezidentom na daňové účely.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje na:

- a) zisky a straty vyplývajúce zo scudzenia akcií držaných na obchodovanie, ako sa uvádza v článku 21 ods. 3, [a zisky zo scudzenia akcií, ktoré majú v držbe životné poisťovne v súlade s článkom 28 písm. b)];
- b) rozdelený zisk z akcií držaných na obchodovanie, ako sa uvádza v článku 21 ods. 4, [a rozdelený zisk, ktorý prijali životné poisťovne v súlade s článkom 28 písm. c)].

Článok 9

Odpočítateľné výdavky

1. Výdavky sú odpočítateľné len v rozsahu, v akom sa vynaložili v priamom obchodnom záujme daňovníka.
2. Výdavky uvedené v odseku 1 zahŕňajú všetky náklady na predaj a všetky výdavky bez odpočítateľnej dane z pridanej hodnoty, ktoré daňovník vynaložil v súvislosti so získavaním alebo zabezpečením príjmov vrátane nákladov na výskum a vývoj, obstarávacích nákladov alebo nákladov na výrobu spojených s majetkom v hodnote menej ako 1 000 EUR a nákladov vynaložených pri získavaní vlastného imania alebo dlhového kapitálu na účely podnikateľskej činnosti.
- [3. Okrem súm, ktoré sú odpočítateľné ako náklady na výskum a vývoj v súlade s odsekom 2, a za predpokladu, že daňovník v súvislosti s takýmito nákladmi na výskum a vývoj nevyužije, priamo alebo nepriamo, akékoľvek úžitky v akejkoľvek forme poskytnuté ktorýmkoľvek členským štátom v rámci jeho vnútroštátnych právnych predpisov, môže daňovník odpočítat' za zdaňovacie obdobie aj ďalších 50 % takýchto nákladov, ktoré vynaložil počas tohto zdaňovacieho obdobia, s výnimkou nákladov týkajúcich sa majetku uvedeného v článku 33 ods. 1 písm. c), d) a e) a článku 33 ods. 2 písm. c), d) a e).

Pokiaľ náklady na výskum a vývoj presahujú 20 000 000 EUR, daňovník môže odpočítat' 25 % sumy, o ktorú je uvedených 20 000 000 EUR prekročených.

Odchylné od prvého pododseku môže daňovník odpočítať ďalších [100 %] svojich nákladov na výskum a vývoj až do výšky 20 000 000 EUR, ak daňovník splňa všetky tieto podmienky:

- a) ide o nekótovaný podnik s menej než 50 zamestnancami a ročným obratom a/alebo celkovou ročnou súvahou, ktoré neprekračujú 10 000 000 EUR;
- b) nie je registrovaný viac než päť rokov. Ak sa na daňovníka nevzťahuje povinnosť registrácie, toto päťročné obdobie sa môže začať buď vtedy, keď podnik začne vykonávať svoju podnikateľskú činnosť, alebo keď sa na jeho hospodársku činnosť začne vzťahovať daňová povinnosť;
- c) nevznikol v dôsledku koncentrácie alebo akoukoľvek inou formou reorganizácie podnikateľskej činnosti;
- d) nemá žiadne pridružené podniky uvedené v článku 56;
- e) v súvislosti s takými nákladmi na výskum a vývoj nevyužije, priamo alebo nepriamo, akékoľvek výhody v akejkoľvek forme udelené ktorýmkoľvek členským štátom v rámci jeho vnútroštátnych právnych predpisov.]

4. Členské štáty môžu ustanoviť odpočítanie darov a donácií charitatívnym organizáciám.

Článok 10

Ostatné odpočítateľné položky

Vykoná sa odpočet v súvislosti s odpisovaním dlhodobého majetku podľa článkov 30 až 40.

[Článok 11

Úľava pre rast a investície

1. Na účely tohto článku „základ vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície“ je v danom zdaňovacom období rozdiel medzi účtovnou hodnotou vlastného imania daňovníka a účtovnou hodnotou jeho účasti na kapitáli pridružených podnikov podľa článku 56.
2. Na účely tohto článku je „vlastné imanie“:
 - a) ak je daňovník spoločnosťou, celkové:
 - i. upísané základné imanie;
 - ii. emisné ážio;
 - iii. rezervný fond z precenenia;
 - iv. rezervy:
 - zákonný rezervný fond;
 - rezervný fond na vlastné akcie;
 - rezervné fondy podľa stanov;
 - ostatné rezervné fondy vrátane rezervného fondu z ocenenia reálnou cenou;
 - v. účtovný zisk alebo neuhradená strata minulých rokov a
 - vi. účtovný zisk alebo strata za účtovné obdobie.

Ak je daňovník stálou prevádzkarňou, uvedený pojem znamená vlastné imanie tohto daňovníka, ktoré je možné priradiť stálej prevádzkarni.

3. Suma rovná definovanému výnosu zo zvýšenia základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície je odpočítateľná od základu dane daňovníka v súlade s odsekmi 1 až 6. Ak dôjde k zníženiu základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície, suma rovná definovanému výnosu zo zníženia základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície sa stáva zdaniteľnou.
4. a) Za prvých [desať] zdaňovacích období, počas ktorých sa na daňovníka vzťahujú pravidlá tejto smernice, sa zvýšenia alebo zníženia základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície vypočítajú ako rozdiel medzi jeho základom vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície ku koncu príslušného zdaňovacieho obdobia a jeho základom vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície v prvý deň prvého zdaňovacieho obdobia, na ktoré sa vzťahujú pravidlá tejto smernice.
- b) Odchyľne od odseku 4 prvého pododseku, ak výsledkom výpočtu základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície je zníženie základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície, posun základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície sa prepočíta bez ohľadu na účtovné straty, ktoré daňovníkovi vznikli od prvého zdaňovacieho obdobia, na ktoré sa vzťahujú pravidlá tejto smernice. Ak výsledkom takého prepočtu je zvýšenie základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície, takéto zvýšenie sa nevezme do úvahy.
- c) Po uplynutí prvých desiatich zdaňovacích období sa referenčná suma základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície, ktorá je odpočítateľná oproti základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície ku koncu príslušného zdaňovacieho obdobia, každoročne posunie vpred o jedno zdaňovacie obdobie.
5. Definovaný výnos uvedený v odseku 3 sa rovná výnosu z 10-ročného štátneho referenčného dlhopisu eurozóny v decembri roka predchádzajúceho príslušnému zdaňovaciemu obdobiu, ktorý zverejňuje Európska centrálna banka, zvýšenému o rizikovú prirážku vo výške dvoch percentuálnych bodov. Ak je krivka ročného výnosu záporná, uplatňuje sa spodný limit 2 %.

6. Odchylne od odsekov 1 až 5, ak sa mechanizmus alebo súbor mechanizmov zaviedol s hlavným cieľom získať daňovú výhodu na základe tohto článku, sa zo základu vlastného imania na účely úľavy pre rast a investície vylúčia:
- a) vnútrokupinové úvery a úvery zahŕňajúce pridružené podniky uvedené v článku 56;
 - b) vnútrokupinové príspevky v hotovosti a vecné príspevky;
 - c) vnútrokupinové prevody majetku a účastí;
 - d) zmena kategorizácie starého kapitálu zaradením do kategórie nového kapitálu prostredníctvom likvidácie a zakladania startupov;
 - e) zakladanie dcérskych spoločností;
 - f) akvizície podnikov, a to v celom rozsahu alebo čiastočne, ktoré sú v držbe pridružených podnikov;
 - g) štruktúry s dvojitou daňovou výhodou (tzv. double-dipping) kombinujúce odpočítateľnosť úrokov a odpočty v rámci úľavy pre rast a investície;
 - h) zvýšenie sumy pohľadávok úverového financovania voči pridruženým podnikom v porovnaní so sumou takýchto pohľadávok k referenčnému dátumu.]

Článok 12

Neodpočítateľné položky

1. Odchyľne od článkov 9 a 10 sú neodpočítateľnými tieto položky:
 - a) rozdelený zisk vrátane skrytého rozdelenia zisku a splátky vlastného imania alebo dlhového kapitálu;
 - b) 50 % nákladov na spoločenské podujatia, Členské štáty môžu zaviesť ďalšie obmedzenia týkajúce sa odpočítateľnosti výdavkov súvisiacich so životným štýlom alebo súkromnou sférou;
 - c) prevod nerozdelených ziskov do rezervy, ktorá tvorí časť vlastného imania spoločnosti;
 - d) daň z príjmov právnických osôb a podobné dane zo zisku;
 - e) úplatky a iné nezákonné platby;
 - f) pokuty a penále vrátane poplatkov za oneskorené platby, ktoré sú splatné orgánu verejnej moci za porušenie právnych predpisov;
 - g) výdavky, ktoré daňovník vynaložil na dosiahnutie príjmov, ktoré sú alebo by boli oslobodené od dane za dané zdaňovacie obdobie podľa článku 8 ods. 1 písm. c), d) a e), a straty zo scudzenia akcií uvedených v článku 8 ods. 1 písm. c). Členské štáty môžu stanoviť paušálnu sadzbu výdavkov spojených s takýmito príjmami oslobodenými od dane, takáto pevne stanovená suma však nesmie prekročiť 5 % týchto príjmov;
 - h) dary osobám iným, ako sú zamestnanci daňovníka. Pravidlo o neodpočítateľnosti sa neuplatňuje, ak obstarávacie náklady na predmety, ktoré sa príjemcovi poskytnú počas účtovného roka, alebo náklady na ich výrobu neprekročili celkovo 50 EUR;

- i) iné dary a donácie než tie, ktoré sa uvádzajú v článku 9 ods. 4;
 - j) obstarávacie náklady alebo náklady na výrobu alebo náklady súvisiace so zhodnotením dlhodobého majetku, ktoré sú odpočítateľné podľa článkov 10 a 18, s výnimkou nákladov spojených s výskumom a vývojom. Náklady uvedené v článku 33 ods. 1 písm. a) a článku 33 ods. 2 písm. a) a b) sa nepovažujú za náklady spojené s výskumom a vývojom;
 - k) ročné príspevky, ktoré odvádzajú banky podľa smernice o ozdravení a riešení krízových situácií bánk a nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií;
 - l) straty vzniknuté stálej prevádzkarni v tretej krajine;
 - m) účtovná hodnota zatriedeného inventára a hmotného majetku, ak chýbajú náležité zdokumentované podnikateľské dôvody.
2. Členské štáty môžu ustanoviť odpočítateľnosť ročných príspevkov stanovených v odseku 1 písm. k).

Článok 13

Pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov

1. Náklady na prijaté úvery a pôžičky sú odpočítateľné do výšky úrokových výnosov alebo iných zdaniteľných príjmov z finančného majetku, ktoré prijal daňovník.
2. Presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky sú odpočítateľné v zdaňovacom období, v ktorom vznikli, maximálne do výšky 30 % ziskov daňovníka pred úrokmi, zdanením, odpismi a amortizáciou (ďalej len „EBITDA“) alebo v maximálnej výške 3 000 000 EUR, podľa toho, ktorá suma je vyššia.

Ak sa skupina považuje za daňovníka podľa článku 6, presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky a EBITDA sa vypočítavajú za celú skupinu. Suma 3 000 000 EUR sa takisto považuje za sumu za celú skupinu.

3. EBITDA sa vypočíta tak, že k základu dane daňovníka sa pripočítajú späť daňovo upravené sumy presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky, ako aj daňovo upravené sumy odpisov a amortizácie. Príjmy oslobodené od dane sa z EBITDA daňovníka vylúčia.
4. Odchylné od odseku 2 daňovník, ktorý spĺňa podmienky ako samostatný podnik, má nárok odpočítať svoje presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky v plnej výške. Samostatná spoločnosť je daňovník, ktorý nie je súčasťou konsolidovanej skupiny na účely finančného účtovníctva a nemá žiadne pridružené podniky ani stále prevádzkarne.
5. Odchylné od odseku 2 presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky sú odpočítateľné v plnej výške, ak vznikli v súvislosti s:
 - a) úvermi uzavretými pred [dátum politickej dohody o tejto smernici], s vylúčením akejkolvek následnej zmeny týchto úverov;
 - [b) úvermi, ktoré sa použili na financovanie dlhodobých projektov verejnej infraštruktúry, pri ktorých sa prevádzkovateľ projektu, náklady na prijaté úvery a pôžičky, majetok aj príjmy nachádzajú v Únii.

Na účely písmena b) dlhodobé projekty verejnej infraštruktúry predstavujú projekt na účely poskytovania, modernizácie, prevádzky alebo údržby rozsiahleho majetku, ktorý je podľa členského štátu vo všeobecnom verejnom záujme.

Ak sa uplatňuje písmeno b), každý príjem plynúci z dlhodobého projektu verejnej infraštruktúry je vylúčený z EBITDA daňovníka.]

- [5a. Ak je daňovník členom konsolidovanej skupiny na účely finančného účtovníctva, tomuto daňovníkovi sa môže udeliť právo úplne odpočítať svoje presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky, ak môže preukázať, že pomer jeho vlastného imania k jeho celkovým aktívam je rovnaký alebo vyšší ako ekvivalentný pomer skupiny, a sú splnené tieto podmienky:
- i) pomer vlastného imania daňovníka k jeho celkovým aktívam sa považuje za rovnajúci sa ekvivalentnému pomeru skupiny, ak je pomer vlastného imania daňovníka k jeho celkovým aktívam nižší o najviac 2 percentuálne body; a
 - ii) všetky aktíva a záväzky sa oceňujú pomocou tej istej metódy, ako je metóda použitá v konsolidovaných finančných výkazoch.]
6. Presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky, ktoré nemožno odpočítať v danom zdaňovacom období, sa prenesú do budúcich období bez časového obmedzenia.
- [6a. Členský štát daňovníka stanoví pravidlá prenosu nepoužitej úrokovej kapacity, ktorý možno vykonať až do piatich rokov.]
- [7. Odseky 1 až 6 sa neuplatňujú na finančné spoločnosti vrátane tých, ktoré sú súčasťou konsolidovanej skupiny na účely finančného účtovníctva.]

Článok 14

Úžitky poskytnuté akcionárom, priamym príbuzným uvedených akcionárov alebo pridruženým podnikom

S úžitkami poskytnutými akcionárovi, ktorý je fyzickou osobou, alebo inej osobe, ktorá je osobne spojená s akcionárom, alebo poskytnutými pridruženému podniku podľa článku 56, sa nezaobchádza ako s odpočítateľnými výdavkami, alebo príjmy sa primerane zvýšia, pokiaľ by sa takéto úžitky neposkytli aj nezávislej tretej strane.

KAPITOLA III

ČASOVÉ ASPEKTY A KVANTIFIKÁCIA

Článok 15

Všeobecné zásady

Príjmy a výdavky, ako aj všetky ostatné odpočítateľné položky sa vykazujú v zdaňovacom období, v ktorom vznikli alebo sa vynaložili, pokiaľ sa v tejto smernici nestanovuje inak.

Článok 16

Časové rozlíšenie príjmov

1. Príjmy vznikajú vtedy, keď vzniká právo na ich prijatie a možno ich spoľahlivo oceniť bez ohľadu na to, či príslušné sumy boli skutočne zaplatené.
2. Príjmy plynúce z obchodu s tovarom sa považujú za vzniknuté v súlade s odsekom 1, keď sú splnené tieto podmienky:
 - a) daňovník previedol na kupujúceho vlastníctvo predaného tovaru;
 - b) daňovník si nezachováva účinnú kontrolu nad predaným tovarom;
 - c) suma príjmu sa dá spoľahlivo oceniť;
 - d) je pravdepodobné, že daňovníkovi budú plynúť ekonomické úžitky spojené s transakciou;
 - e) náklady, ktoré vznikli alebo ktoré vzniknú v súvislosti s transakciou, možno spoľahlivo oceniť.

3. Príjmy plynúce z poskytovania služieb sa považujú za vzniknuté v rozsahu, v akom sa služby poskytnú, a ak sú splnené tieto podmienky:

- a) suma príjmu sa dá spoľahlivo oceniť;
- b) je pravdepodobné, že poskytovateľovi budú plynúť ekonomické úžitky spojené s transakciou;
- c) stav plnenia transakcie ku koncu zdaňovacieho obdobia možno spoľahlivo oceniť;
- d) náklady, ktoré vznikli alebo ktoré vzniknú v súvislosti s transakciou, možno spoľahlivo oceniť.

Ak kritériá uvedené v písmenách a) až d) nie sú splnené, príjmy plynúce z poskytovania služieb sa považujú za vzniknuté len v rozsahu, v akom môžu zodpovedať odpočítateľným výdavkom.

4. Ak príjmy plynú z platieb daňovníkovi, ktoré sa majú vykonať v niekoľkých fázach, príjmy sa považujú za vzniknuté, keď nadobudne splatnosť každá jednotlivá splátka.

Článok 17

Vznik odpočítateľných výdavkov

Odpočítateľné výdavky vznikajú vtedy, keď sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) vznikla povinnosť vykonať platbu; ak výdavok pozostáva z platieb daňovníka vykonávaných vo viacerých fázach, povinnosť vykonať platbu vzniká, keď nadobudne splatnosť každá jednotlivá splátka;
- b) sumu záväzku možno vyčísliť;
- c) v prípade obchodu s tovarom sa podstatné riziká a úžitky vyplývajúce z vlastníctva tovaru previedli na daňovníka a v prípade poskytovania služieb sa služby daňovníkovi poskytnú.

Článok 18

Náklady súvisiace s neodpisovateľným majetkom

Obstarávacie náklady alebo náklady na výrobu dlhodobého hmotného majetku podľa článku 38 alebo náklady na zhodnotenie tohto majetku sú odpočítateľné v zdaňovacom období, v ktorom sa uvedený majetok scudzí, za predpokladu, že výnosy zo scudzenia sa zahrnú do základu dane.

Článok 19

Zásoby a nedokončená výroba

1. Celková suma odpočítateľných výdavkov za zdaňovacie obdobie sa zvyšuje o hodnotu zásob a nedokončenej výroby na začiatku zdaňovacieho obdobia a znižuje o hodnotu zásob a nedokončenej výroby na konci toho istého zdaňovacieho obdobia, s výnimkou zásob a nedokončenej výroby týkajúcich sa dlhodobých zmlúv uvedených v článku 22.
2. Náklady na zásoby a nedokončenú výrobu sa oceňujú metódou FIFO (*first-in first-out*), metódou LIFO (*last-in first-out*) alebo metódou vážených priemerných nákladov.
3. Náklady na zásoby a nedokončenú výrobu zahŕňajúce položky, ktoré za bežných okolností nie sú zastupiteľné, a náklady na vyrobený tovar alebo poskytnuté služby, ktoré sa vyčlenili na špecifické projekty, sa oceňujú jednotlivo.
4. Daňovník používa rovnakú metódu oceňovania všetkých zásob a nedokončenej výroby, ktoré majú podobnú povahu a sú určené na podobné použitie.

Náklady na zásoby a nedokončenú výrobu zahŕňajú všetky obstarávacie náklady, priame náklady na premenu a iné priame náklady, ktoré vznikli pri premiestnení zásob a nedokončenej výroby na miesto, kde sa nachádzajú v príslušnom zdaňovacom období, a pri ich premene do stavu, v akom sa nachádzajú v príslušnom zdaňovacom období.

Náklady sa vykazujú bez odpočítateľnej dane z pridanej hodnoty.

Daňovník, ktorý pri oceňovaní zásob a nedokončenej výroby zohľadňoval aj nepriame náklady pred tým, ako sa na neho začali vzťahovať pravidlá tejto smernice, môže naďalej uplatňovať prístup založený na nepriamych nákladoch.

5. Zásoby a nedokončená výroba sa oceňujú v posledný deň zdaňovacieho obdobia na základe nákladov alebo čistej realizovateľnej hodnoty podľa toho, ktorá z týchto súm je nižšia.

Čistá realizovateľná hodnota predstavuje odhadovanú predajnú cenu za bežných podmienok podnikateľskej činnosti, zníženú o odhadované náklady na dokončenie a odhadované náklady potrebné na uskutočnenie predaja.

Článok 20

Oceňovanie

1. Základ dane sa vypočítava na základe týchto prvkov:
 - a) peňažnej protihodnoty za transakciu, ako je cena predaného tovaru alebo poskytnutých služieb;
 - b) trhovej hodnoty, ak celá protihodnota za transakciu alebo jej časť je nepeňažnej povahy;
 - c) trhovej hodnoty v prípade nepeňažného daru;
 - d) trhovej hodnoty finančného majetku a záväzkov, ktoré sú držané na obchodovanie.
2. Základ dane vrátane príjmov a výdavkov sa vyjadruje v eurách počas zdaňovacieho obdobia alebo v posledný deň zdaňovacieho obdobia podľa priemerného ročného výmenného kurzu za kalendárny rok podľa údajov vydaných Európskou centrálnou bankou alebo, ak sa zdaňovacie obdobie nezhoduje s kalendárnym rokom, podľa priemeru denne pozorovaných údajov vydaných Európskou centrálnou bankou počas zdaňovacieho obdobia.
3. Odsek 2 sa neuplatňuje na daňovníka v členskom štáte, ktorý neprijal euro.

Článok 21

Finančné nástroje držané na obchodovanie (obchodná kniha)

1. Finančný nástroj sa považuje za finančný nástroj držaný na obchodovanie, ak ide o jeden z týchto prípadov:
 - a) bol nadobudnutý sa alebo vznikol najmä na účely predaja alebo spätného odkúpenia v rozmedzí 12 kalendárnych mesiacov;
 - b) je súčasťou portfólia identifikovaných finančných nástrojov vrátane derivátov spravovaných spolu, pre ktoré v poslednom čase existujú dôkazy o aktuálnom modeli krátkodobej realizácie zisku.
2. Odchyľne od článkov 16 a 17 každý rozdiel medzi trhovou hodnotou finančných nástrojov držaných na obchodovanie, vypočítaný na začiatku zdaňovacieho obdobia alebo ku dňu nákupu, ak nastal neskôr, a ich trhovou hodnotou vypočítanou ku koncu toho istého zdaňovacieho obdobia sa zahrnie do základu dane tohto zdaňovacieho obdobia.
3. Výnosy z finančného nástroja držaného na obchodovanie, ktorý sa scudzí, sa pripočítajú k základu dane. Trhová hodnota tohto nástroja na začiatku zdaňovacieho obdobia alebo ku dňu nákupu, ak nastal neskôr, sa odpočíta od základu dane.
4. V prípade rozdeleného zisku prijatého v súvislosti s účasťou držanou na obchodovanie sa oslobodenie od zahrnutia do základu dane uvedené v článku 8 písm. d) neuplatňuje.

5. Odchyľne od článku 8 písm. c) každý rozdiel medzi trhovou hodnotou finančného nástroja, ktorý už nie je držaný na obchodovanie, ale je stále držaný ako dlhodobý majetok, vypočítaný na začiatku zdaňovacieho obdobia alebo ku dňu nákupu, ak nastal neskôr, a jeho trhovou hodnotou vypočítanou ku koncu toho istého zdaňovacieho obdobia sa zahrnie do základu dane tohto zdaňovacieho obdobia.

Odchyľne od článku 8 písm. c) každý rozdiel medzi trhovou hodnotou finančného nástroja, ktorý už nie je držaný ako dlhodobý majetok, ale je stále držaný na obchodovanie, vypočítaný na začiatku zdaňovacieho obdobia alebo ku dňu nákupu, ak nastal neskôr, a jeho trhovou hodnotou vypočítanou ku koncu toho istého zdaňovacieho obdobia sa zahrnie do základu dane tohto zdaňovacieho obdobia.

Trhová hodnota finančného nástroja na konci zdaňovacieho obdobia, počas ktorého prešiel z dlhodobého majetku na nástroj držaný na obchodovanie a naopak, je zároveň jeho trhovou hodnotou na začiatku roka nasledujúceho po tomto prechode.

6. Lehota uvedená v článku 8 písm. c) sa začína alebo preruší, keď finančný nástroj už viac nie je držaný na obchodovanie alebo už viac nie je dlhodobým majetkom.

Článok 22

Dlhodobé zmluvy

1. Dlhodobou zmluvou je zmluva, ktorá spĺňa všetky tieto podmienky:
 - a) je uzatvorená na účely produkcie, montáže alebo výroby alebo na účely výkonu služieb;
 - b) jej platnosť presahuje 12 mesiacov alebo sa očakáva, že presiahne 12 mesiacov.
2. Odchyľne od článku 16 príjmy súvisiace s dlhodobou zmluvou sa považujú za vzniknuté v sume zodpovedajúcej časti dlhodobej zmluvy, ku ktorej plneniu došlo v príslušnom zdaňovacom období. Percentuálny podiel plnenia dlhodobej zmluvy sa určí na základe pomeru nákladov v danom roku k celkovým odhadovaným nákladom.
3. Náklady súvisiace s dlhodobými zmluvami sú odpočítateľné v zdaňovacom období, v ktorom vznikli.

Článok 23

Rezervy

1. Odchyľne od článku 17, ak sa na konci zdaňovacieho obdobia zistí, že daňovník má právnu alebo odôvodnene očakávanú povinnosť vyplývajúcu z činností alebo transakcií vykonaných v danom zdaňovacom období alebo v predchádzajúcich zdaňovacích obdobiach, každá suma plynúca z tejto povinnosti, ktorú možno spoľahlivo odhadnúť, je odpočítateľná za predpokladu, že konečné vyrovnanie sumy podľa očakávania povedie k odpočítateľnému výdavku.

Na účely tohto článku môže právna povinnosť vyplývať z ktorejkoľvek z týchto možností:

- a) zo zmluvy;
- b) z právnych predpisov;
- c) zo správneho aktu všeobecnej povahy alebo určeného konkrétnemu daňovníkovi;
- d) iného právneho úkonu.

Ak sa povinnosť týka činnosti alebo transakcie, ktorá bude pokračovať v budúcich zdaňovacích obdobiach, rezerva sa rozdelí pomerne na odhadovanú dobu trvania činnosti alebo transakcie.

Rezervy podľa tohto článku sa preskúmajú a upravujú na konci každého zdaňovacieho obdobia. Pri výpočte základu dane v budúcich zdaňovacích obdobiach sa zohľadnia sumy, ktoré už boli odpočítané podľa tohto článku.

2. Spoľahlivo odhadnutá suma podľa odseku 1 je očakávaný výdavok potrebný na splnenie súčasnej právnej povinnosti na konci zdaňovacieho obdobia za predpokladu, že uvedený odhad vychádza zo všetkých príslušných faktorov vrátane skúseností, ktoré v minulosti získala spoločnosť, skupina alebo odvetvie. Pri odhadovaní sumy rezervy sa uplatňujú tieto aspekty:
 - a) zohľadňujú sa všetky riziká a neistoty, neistota však neopodstatňuje vytváranie nadmerných rezerv;
 - b) ak sa rezerva vytvára na 12 mesiacov alebo dlhšie a neexistuje dohodnutá diskontná sadzba, rezerva sa diskontuje sadzbou výnosu z 10-ročného štátneho referenčného dlhopisu eurozóny v decembri roka predchádzajúceho príslušnému zdaňovaciemu obdobiu, ktorú zverejňuje Európska centrálna banka, zvýšenou o rizikovú prirážku vo výške dvoch percentuálnych bodov;

- c) zohľadňujú sa budúce udalosti, ak možno odôvodnene očakávať, že nastanú;
- d) zohľadňujú sa budúce úžitky priamo súvisiace s udalosťou, v dôsledku ktorej sa rezerva vytvára.

3. Rezervy sa neodpočítavajú pri:

- a) podmienených stratách;
- b) budúcom zvýšení nákladov.

Článok 24

Dôchodky

- 1. Členský štát môže ustanoviť odpočítanie dôchodkového zabezpečenia.
- 2. Na účely tohto článku „dôchodkové zabezpečenie“ znamená akumuláciu dlhodobého kapitálu s výslovným cieľom zabezpečiť príjem v dôchodku a s obmedzenými možnosťami predčasného výberu prostriedkov.

Článok 25

Odpočet nevymožiteľných pohľadávok

1. Odpočet nevymožiteľnej pohľadávky je povolený, ak sú splnené tieto podmienky:
 - a) daňovník ku koncu zdaňovacieho obdobia podnikol všetky primerané kroky, ako sa uvádza v odseku 2 tohto článku, s cieľom dosiahnuť úhradu a je pravdepodobné, že pohľadávka zostane sčasti alebo celkom neuhradená, alebo daňovník má veľký počet rovnorodých pohľadávok, ktoré všetky pochádzajú z rovnakého sektora podnikateľskej činnosti, a je schopný spoľahlivo odhadnúť výšku nevymožiteľnej pohľadávky v percentách, za predpokladu, že hodnota každej rovnorodej pohľadávky je nižšia ako 0,1 % hodnoty všetkých rovnorodých pohľadávok. V záujme dosiahnutia spoľahlivého odhadu daňovník zohľadní všetky príslušné faktory vrátane predchádzajúcich skúseností;
 - b) dlžník a daňovník nie sú pridruženými podnikmi podľa článku 56. Ak je dlžník fyzickou osobou, dlžník, jeho manžel/manželka alebo (registrovaný/registrovaná) partner/partnerka, priamy predok alebo potomok, súrodenci alebo ich potomkovia sa nesmú zúčastňovať na riadení alebo kontrole daňovníka ani nesmú mať priamu alebo nepriamu účasť na jeho kapitáli, ako sa uvádza v článku 56;
 - c) keď nevymožiteľná pohľadávka súvisí s obchodnou pohľadávkou, suma zodpovedajúca nevymožiteľnej pohľadávke sa zahrnie do základu dane ako príjem.

2. Pri určovaní toho, či sa vykonali všetky primerané kroky na dosiahnutie úhrady pohľadávky, sa zohľadňujú prvky uvedené v písmenách a) až c) za predpokladu, že sa zakladajú na objektívnych dôkazoch:
 - a) či náklady na vymożenie sú vo vzťahu k dlhu neprimerané alebo
 - b) či sa dá opodstatnene očakávať úspešné vymożenie, a to aj v prípadoch, v ktorých bol dlžník vyhlásený za platobne neschopného, sa začalo právne konanie alebo bol povolaný výberca dlhov alebo
 - c) či je za daných okolností primerané očakávať od daňovníka, aby sa ďalej usiloval o vymożenie.
3. Keď sa pohľadávka v minulosti odpočítaná ako nevymožitelná pohľadávka vyrovnala, vymožená suma sa pripočíta k základu dane v roku, keď došlo k vyrovnaniu.

Článok 26

Hedžing

1. So ziskami a stratami z hedžingového nástroja, ktoré vyplývajú z oceňovania alebo úkonov scudzenia, sa zaobchádza rovnako ako so zodpovedajúcimi ziskami a stratami z položky, ktorá je predmetom hedžingu. Hedžingový vzťah existuje, ak sú splnené obe tieto podmienky:
 - a) hedžingový vzťah sa formálne určil a vopred zdokumentoval;
 - b) predpokladá sa, že hedžing je vysoko účinný a túto účinnosť je možné spoľahlivo určiť.

2. Ak je hedžingový vzťah prerušený alebo s finančným nástrojom, ktorý je už v držbe, sa následne zaobchádza ako s hedžingovým nástrojom, v dôsledku čoho prechádza pod iný daňový režim, každý rozdiel medzi novou hodnotou hedžingového nástroja, ktorá sa určí podľa článku 20 na konci zdaňovacieho obdobia, a trhovou hodnotou na začiatku toho istého zdaňovacieho obdobia sa zahrnie do základu dane.

Trhová hodnota hedžingového nástroja na konci zdaňovacieho obdobia, počas ktorého tento nástroj prešiel pod iný daňový režim, sa zhoduje s jeho trhovou hodnotou na začiatku roka nasledujúceho po tomto prechode.

Článok 28

Poisťovne

Na poisťovne, ktoré majú oprávnenie vykonávať v členskom štáte činnosť v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II)¹¹, sa vzťahujú tieto dodatočné pravidlá:

- a) základ dane zahŕňa rozdiel medzi trhovou hodnotou stanovenou na konci a trhovou hodnotou stanovenou na začiatku toho istého zdaňovacieho obdobia alebo pri dokončení nákupu, ak nastal neskôr, aktív, do ktorých sa investuje v prospech majiteľov životnej poistky znášajúcich investičné riziko, a ktoré majú v držbe životné poisťovne;
- b) základ dane zahŕňa rozdiel medzi trhovou hodnotou stanovenou v čase scudzenia a trhovou hodnotou stanovenou na začiatku zdaňovacieho obdobia alebo pri dokončení nákupu, ak nastal neskôr, aktív, do ktorých sa investuje v prospech majiteľov životnej poistky znášajúcich investičné riziko, a ktoré majú v držbe životné poisťovne;

¹¹ Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1.

- c) základ dane zahŕňa rozdelené zisky, ktoré prijali životné poisťovne z investícií vykonaných v prospech majiteľov životnej poisťky, ktorí znášajú investičné riziko, a ktoré majú v držbe životné poisťovne;
- d) technické rezervy poisťovní sú odpočítateľné. Pravidlá výpočtu týchto rezerv sú stanovené vo vnútroštátnom práve. Odpočítané sumy sa preskúmajú a upravujú na konci každého zdaňovacieho obdobia. Pri výpočte základu dane v budúcich rokoch sa zohľadňujú už odpočítané sumy.

KAPITOLA IV

ODPIS DLHODOBÉHO MAJETKU

Článok 30

Register dlhodobého majetku

1. Obstarávacie náklady alebo náklady na výrobu alebo na zhodnotenie spolu s dátumom začatia používania po nadobudnutí, výrobe alebo zhodnotení sa zaznamenávajú do registra dlhodobého majetku pre každý dlhodobý majetok osobitne.
2. Pri scudzení dlhodobého majetku sa podrobnosti o scudzení vrátane dátumu scudzenia a každý výnos alebo náhrada prijaté v dôsledku scudzenia zaznamenávajú do registra dlhodobého majetku.

3. Register dlhodobého majetku sa vedie tak, aby poskytoval dostatočné informácie na výpočet základu dane a zahŕňa aspoň:

- označenie majetku;
- mesiac začatia používania;
- základ pre odpisovanie;
- dobu použiteľnosti podľa článku 33;
- odpisy akumulované v bežnom zdaňovacom období;
- celkové akumulované odpisy;
- základ pre odpisovanie po odpočítaní akumulovaných odpisov a výnimočného zníženia hodnoty;
- mesiac ukončenia alebo obnovenia účtovania daňového odpisovania;
- mesiac scudzenia.

Článok 31

Základ pre odpisovanie

1. Základ pre odpisovanie pozostáva z nákladov priamo spojených s nadobudnutím, výrobou alebo so zhodnotením dlhodobého majetku. Uvedené náklady nezahŕňajú odpočítateľnú daň z pridanej hodnoty. Obstarávacie náklady alebo náklady na výrobu alebo na zhodnotenie dlhodobého majetku nezahŕňajú úroky.
2. Základ pre odpisovanie dlhodobého majetku prijatého ako dar je jeho trhovú hodnotu zahrnutú v príjmoch.

3. Zo základu pre odpisovanie dlhodobého majetku, ktorý je predmetom odpisovania, sa odpočíta suma všetkých [verejných] subvencií priamo spojených s nadobudnutím, výrobou alebo so zhodnotením tohto majetku, ako sa uvádza v článku 8 písm. a).
4. Odpisovanie dlhodobého majetku, ktorý sa nevyužíval dlhšie ako 12 mesiacov z dôvodov, ktoré nie sú mimo kontroly daňovníka, sa nezohľadňuje.

Odpisovanie sa ukončí od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom sa obdobie uvedené v prvej vete skončí, a obnoví sa od mesiaca nasledujúceho po konci obdobia 12 mesiacov od mesiaca, v ktorom sa majetok začal znovu používať.

Článok 32

Nárok na odpisovanie

1. S výhradou odseku 3 odpisy odpočítava ekonomický vlastník.
2. V prípade zmlúv, pri ktorých ekonomický vlastník nie je právnym vlastníkom, ekonomický vlastník je oprávnený odpočítať úrokový prvok platieb zo svojho základu dane, okrem prípadov, keď tento prvok nie je zahrnutý do základu dane právneho vlastníka.
3. Ak sa ekonomický vlastník majetku nedá určiť, odpisy je oprávnený odpočítať právny vlastník. V prípade lízingových zmlúv sa úrokový aj kapitálový prvok lízingových platieb zahrnie do základu dane právneho vlastníka a odpočítať ich môže nájomca.
4. Dlhodobý majetok nemôže odpisovať viac než jeden daňovník počas zdaňovacieho obdobia, okrem prípadov, keď právne alebo ekonomické vlastníctvo zdieľajú viacerí daňovníci alebo došlo k zmene ekonomického alebo právneho vlastníka majetku.
5. Daňovník sa nemôže odpisovania vzdať.

[6. Rada, ktorá sa uznáva jednomyseľne na návrh Komisie, prijíma:

- a) výpočet kapitálových a úrokových prvkov lízingových platieb;
- b) výpočet základu pre odpisovanie majetku, ktorý je predmetom lízingu.]

Článok 33

Jednotlivo odpisovateľný majetok

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2 a články 37 a 38, dlhodobý majetok sa odpisuje jednotlivo lineárne počas jeho doby použiteľnosti. Doba použiteľnosti dlhodobého majetku sa stanovuje takto:
 - a) komerčné, kancelárske a iné budovy, ako aj akýkoľvek iný druh nehnuteľného majetku používaného na podnikateľskú činnosť, s výnimkou priemyselných budov a stavieb: 40 rokov;
 - b) priemyselné budovy a stavby: 25 rokov;
 - c) dlhodobý hmotný majetok s dlhou životnosťou iný ako majetok uvedený v písmenách a) a b): 15 rokov;
 - d) dlhodobý hmotný majetok so strednou životnosťou: 8 rokov;
 - e) dlhodobý hmotný majetok s krátkou životnosťou: 5 rokov;
 - f) dlhodobý nehmotný majetok vrátane nadobudnutého goodwillu: doba, počas ktorej sa na majetok vzťahuje právna ochrana alebo na ktorú sa udelilo právo, alebo ak sa uvedená doba nedá určiť, 15 rokov.

2. Použité budovy a iné druhy nehnuteľného majetku, použitý dlhodobý hmotný majetok s dlhou životnosťou, použitý dlhodobý hmotný majetok so strednou životnosťou, použitý dlhodobý hmotný majetok s krátkou životnosťou a použitý dlhodobý nehmotný majetok sa odpisujú v súlade s týmito pravidlami:
- a) použité komerčné, kancelárske alebo iné budovy, ako aj akýkoľvek iný druh nehnuteľného majetku používaného na podnikateľskú činnosť, s výnimkou priemyselných budov a stavieb: 40 rokov, pokiaľ daňovník nepreukáže, že odhadovaná zostávajúca doba použiteľnosti majetku je kratšia ako 40 rokov, v takom prípade sa majetok odpisuje počas tejto kratšej doby;
 - b) použité priemyselné budovy a stavby: 25 rokov, pokiaľ daňovník nepreukáže, že odhadovaná zostávajúca doba použiteľnosti majetku je kratšia ako 25 rokov, v takom prípade sa majetok odpisuje počas tejto kratšej doby;
 - c) použitý dlhodobý hmotný majetok s dlhou životnosťou iný ako majetok uvedený v písmenách a) a b): 15 rokov, pokiaľ daňovník nepreukáže, že odhadovaná zostávajúca doba použiteľnosti majetku je kratšia ako 15 rokov, v takom prípade sa majetok odpisuje počas tejto kratšej doby;
 - d) použitý dlhodobý hmotný majetok so strednou životnosťou: 8 rokov, pokiaľ daňovník nepreukáže, že odhadovaná zostávajúca doba použiteľnosti majetku je kratšia ako 8 rokov, v takom prípade sa majetok odpisuje počas tejto kratšej doby;

- e) použitý dlhodobý hmotný majetok s krátkou životnosťou: 5 rokov, pokiaľ daňovník nepreukáže, že odhadovaná zostávajúca doba použiteľnosti majetku je kratšia ako 5 rokov, v takom prípade sa majetok odpisuje počas tejto kratšej doby;
- f) použitý dlhodobý nehmotný majetok: 15 rokov; ak sa však dá určiť zostávajúca doba, počas ktorej sa na majetok vzťahuje právna ochrana alebo na ktorú sa udelilo právo, v takom prípade sa majetok odpisuje počas uvedenej doby.

Článok 34

Časové aspekty

1. Odpisy sa odpočítavajú mesačne od mesiaca, v ktorom sa začal používať dlhodobý majetok. V mesiaci scudzenia sa neodpočítava žiadny odpis.
2. Hodnota na daňové účely dlhodobého majetku, ktorý sa scudzuje alebo ktorý je poškodený do takej miery, že už sa nedá používať na podnikateľskú činnosť, a hodnota na daňové účely všetkých nákladov na zhodnotenie vynaložených v súvislosti s týmto majetkom sa odpočítava od základu dane v mesiaci scudzenia alebo v mesiaci poškodenia.

Článok 35

Odloženie zdanenia pri náhradnom majetku

1. Ak výnosy zo scudzenia vrátane náhrady za škodu v prípade jednotlivo odpisovateľného majetku alebo pozemku majú byť opätovne investované do podobného majetku používaného na rovnaké podnikateľské účely pred koncom druhého zdaňovacieho obdobia po zdaňovacom období, v ktorom sa scudzenie uskutočnilo, daňovník môže v roku scudzenia odpočítat sumu, o ktorú tieto výnosy prevyšujú hodnotu tohto scudzeného majetku na daňové účely. Základ pre odpisovanie náhradného majetku sa zníži o rovnakú sumu.

Majetok, ktorý sa scudzí dobrovoľne, musí byť pred scudzením vo vlastníctve minimálne tri roky.

2. Náhradný majetok uvedený v odseku 1 sa môže zakúpiť v zdaňovacom období pred scudzením. Ak sa náhradný majetok nezakúpi pred koncom druhého zdaňovacieho obdobia po roku, keď došlo k scudzeniu majetku, a s výnimkou prípadov vyššej moci, suma odpočítaná v roku scudzenia, zvýšená o 10 %, sa pripočíta k základu dane v druhom zdaňovacom období po scudzení.

Článok 36

Odpis nákladov na zhodnotenie

1. Náklady na zhodnotenie sa odpisujú v súlade s pravidlami uplatniteľnými na dlhodobý majetok, ktorý sa zhodnotil, ako keby súviseli s novonadobudnutým dlhodobým majetkom, vrátane jeho doby použiteľnosti podľa článku 33 ods. 1 písm. a) až e). Bez ohľadu na to sa náklady na zhodnotenie týkajúce sa prenajatého majetku odpisujú v súlade s článkom 32 a článkom 33 ods. 2 písm. a) až e).
2. Ak daňovník preukáže, že odhadovaná zostávajúca doba použiteľnosti jednotlivu odpisovaného dlhodobého majetku je kratšia než doba použiteľnosti majetku uvedeného v článku 33 ods. 1 písm. a) až e), náklady na zhodnotenie tohto majetku sa odpisujú počas tohto kratšieho obdobia.

Článok 37

Súbor majetku

1. Členské štáty môžu alternatívne zabezpečovať odpisovanie dlhodobého majetku uvedeného v článku 33 ods. 1 písm. e) a článku 33 ods. 2 písm. e) spolu v jednom súbore majetku s ročnou sadzbou 25 % základu pre odpisovanie.
2. Základom pre odpisovanie súboru majetku na konci zdaňovacieho obdobia je jeho hodnota na daňové účely na konci predchádzajúceho zdaňovacieho obdobia, upravená o majetok, ktorý sa počas príslušného zdaňovacieho obdobia do súboru majetku začlení alebo z neho vyčlení. Obstarávacie náklady alebo náklady na výrobu a náklady na zhodnotenie majetku sa pripočítajú k základu pre odpisovanie, zatiaľ čo výnosy zo scudzenia majetku a každá prijatá náhrada za stratu alebo zničenie majetku sa odpočítajú.
3. Ak je základ pre odpisovanie vypočítaný v súlade s odsekom 2 záporná suma, pripočíta sa taká suma, aby sa základ pre odpisovanie rovnal nule. Rovnaká suma sa pripočíta k základu dane.

Článok 38

Majetok, ktorý nie je predmetom odpisovania

Tento majetok sa neodpisuje:

- a) dlhodobý hmotný majetok, ktorý nepodlieha prirodzenému opotrebovaniu a zastaraniu, ako napríklad pozemky, diela výtvarného umenia, starožitnosti alebo šperky;
- b) finančný majetok, s výnimkou finančných aktív, ktoré sú držané na obchodovanie.

Článok 39

Výnimočné zníženie hodnoty

1. Daňovník, ktorý preukáže, že hodnota dlhodobého hmotného majetku sa znížila na konci zdaňovacieho obdobia z dôvodu vyššej moci alebo trestnej činnosti tretích strán, môže odpočítať od základu dane sumu rovnajúcu sa uvedenému zníženiu hodnoty. Takýto odpočet sa však nemôže vykonať pri majetku, v prípade ktorého sú výnosy z jeho scudzenia oslobodené od dane.
2. Ak sa hodnota dlhodobého hmotného majetku následne zvýši, suma zodpovedajúca tomuto zvýšeniu hodnoty sa pripočíta k základu dane v roku, v ktorom k tomuto zvýšeniu došlo. Celková suma takéhoto pripočítania alebo pripočítaní však nesmie presiahnuť sumu pôvodne povoleného odpočtu.
3. Ak v prípade dlhodobého hmotného majetku, ktorý nie je predmetom odpisovania, došlo k výnimočnému zníženiu hodnoty, odpočítateľné náklady podľa článku 18 sa znížia tak, aby sa zohľadnil mimoriadny odpočet, ktorý daňovník už dostal.

Článok 40

Spresnenie kategórií dlhodobého majetku

Rada, ktorá sa uznáva jednomyselne na návrh Komisie, presnejšie vymedzí kategórie dlhodobého majetku uvedeného v tejto kapitole.

KAPITOLA V

STRATY

Článok 41

Straty

1. Pokiaľ sa v tejto smernici nestanovuje inak, straty, ktoré daňovníkovi-rezidentovi alebo stále prevádzkarni daňovníka-nerezidenta vznikli v zdaňovacom období, sa môžu v celom rozsahu preniesť do budúcich období a odpočítat' v nasledujúcich zdaňovacích obdobiach takto:
 - a) až do výšky 1 milióna EUR v rozsahu, v akom sú pokryté ziskmi;
 - b) až do výšky 50 % zdaniteľných ziskov v príslušnom zdaňovacom období po odpočte uvedenom v písmene a).
- [1a. Odchylné od odseku 1 písm. b) môžu členské štáty stanoviť vyššiu percentuálnu hodnotu zdaniteľných ziskov, do ktorej môže daňovník-rezident alebo stála prevádzkareň daňovníka-nerezidenta v nasledujúcich zdaňovacích obdobiach odpočítat' straty vzniknuté v zdaňovacom období.]
2. Zníženie základu dane z dôvodu zohľadnenia strát z predchádzajúcich zdaňovacích období nesmie mať za následok zápornú sumu.

3. Straty, ktoré vznikli daňovníkovi-rezidentovi alebo stálej prevádzkarni daňovníka-nerezidenta v predchádzajúcich rokoch, sa neodpočítavajú, ak sú splnené všetky tieto podmienky:
- a) iný subjekt alebo fyzická osoba nadobudne účasť na daňovníkovi, v dôsledku čoho celková účasť nadobúdateľa na daňovníkovi presiahne 50 %;
 - b) došlo k významnej zmene činnosti daňovníka, čo znamená, že daňovník prestane vykonávať určitú činnosť, ktorá predstavovala viac ako 60 % jeho obratu dosiahnutého v predchádzajúcom zdaňovacom období, alebo začne vykonávať nové činnosti, ktoré predstavujú viac ako 60 % jeho obratu dosiahnutého v zdaňovacom období ich začatia alebo v nasledujúcom zdaňovacom období, [alebo zníži počet zamestnancov o viac ako X %].
4. Najstaršie straty sa odpočítavajú ako prvé.

[Článok 42

Odpočet strát a znovuzahrnutie

1. Daňovník-rezident, ktorý je po odpočítaní vlastných strát podľa článku 41 stále ziskový, môže navyše odpočítať straty, ktoré v tom istom zdaňovacom období vznikli jeho bezprostredným kvalifikovaným dcérskym spoločnostiam alebo stálej prevádzkarni (stálym prevádzkarniam) nachádzajúcej (nachádzajúcim) sa v iných členských štátoch. Tento odpočet strát sa poskytuje na obmedzené časové obdobie v súlade s odsekmi 3 a 4 tohto článku.

Odchyľne od prvého pododseku, ak sa daňovníkovi povoľuje alebo sa od neho vyžaduje, aby konal v mene skupiny, ako sa vymedzuje v pravidlách vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu, a ak spoločnosti, ktoré sú súčasťou takejto skupiny, sú spoločnosťami, ktoré sú rezidentmi v tomto členskom štáte a na ktoré sa uplatňujú pravidlá tejto smernice, takáto skupina sa môže považovať za bezprostrednú kvalifikovanú dcérsku spoločnosť.

2. Odpočet strát v súlade s týmto článkom je možný len v rozsahu, v akom tieto straty neboli dočasne alebo inak odpočítané podľa vnútroštátnych právnych predpisov každého členského štátu.
3. Odpočet je úmerný podielu daňovníka-rezidenta na jeho bezprostredných kvalifikovaných dcérskych spoločnostiach a úplný v prípade stálych prevádzkarní. Výsledkom zníženia základu dane daňovníka-rezidenta v žiadnom prípade nesmie byť záporná suma.
4. Daňovník-rezident pripočíta späť k svojmu základu dane do výšky sumy pôvodne odpočítanej ako strata všetky prípadné budúce zisky svojich bezprostredných kvalifikovaných dcérskych spoločností alebo svojich stálych prevádzkarní.
5. Straty odpočítané podľa odsekov 1, 2 a 3 sa automaticky znovu zahrnú do základu dane daňovníka-rezidenta za ktorejkoľvek z týchto okolností:
 - a) ak sa na konci piateho zdaňovacieho obdobia po tom, ako sa straty stali odpočítateľné, znovu nezahrnul žiadny zisk alebo znovuzahrnuté zisky nezodpovedajú plnej sume odpočítaných strát;
 - b) ak sa bezprostredná kvalifikovaná dcérska spoločnosť predá, zlikviduje, zlúči so stálou prevádzkarňou alebo sa na ňu zmení;
 - c) ak sa stála prevádzkareň predá, zlikviduje alebo zmení na dcérsku spoločnosť;
 - d) ak materská spoločnosť už viac nespĺňa požiadavky.]

KAPITOLA VI

PRAVIDLÁ VSTUPU DO SYSTÉMU ZÁKLADU DANE A VYSTÚPENIA Z NEHO

Článok 43

Vykazovanie a oceňovanie majetku a záväzkov

Všetky aktíva a záväzky sa vykazujú v ich hodnote na daňové účely, ktorá sa vypočíta podľa vnútroštátnych daňových pravidiel bezprostredne pred dátumom, od ktorého sa na daňovníka začnú uplatňovať pravidlá tejto smernice.

Článok 44

Kvalifikácia dlhodobého majetku na účely odpisov

Popri ustanoveniach článkov 30 až 40 sa v súvislosti s odpisovaním dlhodobého majetku, v prípade ktorého sa prechádza z uplatňovania vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb na systém základu dane, uplatňujú tieto pravidlá:

- (a) dlhodobý majetok, ktorý možno odpisovať jednotlivo podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb uplatniteľných na daňovníka predtým, ako aj podľa pravidiel tejto smernice, sa odpisuje v súlade s článkom 33 ods. 2;
- (b) dlhodobý majetok, ktorý bol zahrnutý do súboru majetku na účely odpisovania podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb uplatniteľných na daňovníka predtým, sa začlení do súboru majetku uvedeného v článku 37 bez ohľadu na to, či by ho podľa pravidiel tejto smernice bolo možné odpisovať jednotlivo;

- (c) dlhodobý majetok, ktorý nebolo možné odpisovať alebo sa neodpísal podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb uplatniteľných na daňovníka predtým, ale je ho možné odpisovať podľa pravidiel tejto smernice, sa odpisuje v súlade s článkom 33 ods. 1 alebo prípadne článkom 37;
- (d) majetok, ktorý bolo možné odpisovať jednotlivo alebo bol zahrnutý do súboru majetku na účely odpisovania podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb uplatniteľných na daňovníka predtým, ale nie je ho možné odpisovať podľa pravidiel tejto smernice, sa vykazuje vo svojej hodnote na daňové účely vypočítanej podľa vnútroštátnych daňových pravidiel bezprostredne pred dátumom, od ktorého sa pravidlá tejto smernice začnú uplatňovať na daňovníka. Hodnota uvedeného majetku na daňové účely je odpočítateľná v zdaňovacom období, počas ktorého sa majetok scudzí, za predpokladu, že výnosy zo scudzenia sú zahrnuté do základu dane.
- (e) nadobudnutý goodwill, ktorý nebolo možné odpisovať podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb uplatniteľných na daňovníka predtým, sa odpisuje ako novo nadobudnutý goodwill počas 15 rokov.

Článok 45

Dlhodobé zmluvy

1. Príjmy y výdavky, v prípade ktorých sa podľa článku 22 ods. 2 a 3 usudzuje, že vznikli alebo sa vynaložili pred tým, ako sa pravidlá tejto smernice stali uplatniteľnými na daňovníka, ale ešte neboli zahrnuté do základu dane podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb uplatniteľných na daňovníka predtým, sa pripočítajú k základu dane alebo sa od neho odpočítajú v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi uplatniteľnými na daňovníka predtým.
2. Príjmy, v prípade ktorých sa podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb pred tým, ako sa na daňovníka začali uplatňovať pravidlá tejto smernice, zdanila vyššia suma, než je suma, ktorá by bola zahrnutá do základu dane podľa článku 22 ods. 2, sa odpočítajú od základu dane v prvom zdaňovacom období, v ktorom sa pravidlá tejto smernice stanú uplatniteľnými na daňovníka.

Článok 46

Rezervy, príjmy a odpochty

1. Rezervy uvedené v článku 23 a odpochty nevymožiteľných pohľadávok uvedené v článku 25 sú odpočítateľné len v rozsahu, v akom plynú z činností alebo transakcií, ktoré sa vykonali po tom, ako sa pravidlá tejto smernice stali uplatniteľnými na daňovníka.
2. Príjmy, v prípade ktorých sa podľa článku 16 usudzuje, že vznikli pred tým, ako sa na daňovníka začali uplatňovať pravidlá tejto smernice, ale ešte neboli zahrnuté do základu dane podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb uplatniteľných na daňovníka predtým, sa pripočítajú k základu dane v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi uplatniteľnými na daňovníka predtým.
3. Výdavky, ktoré vznikli po tom, ako sa pravidlá tejto smernice stali uplatniteľnými na daňovníka, ale v súvislosti s činnosťami alebo transakciami vykonanými pred začatím uplatňovania smernice, a v prípade ktorých sa nevykonala žiadny odpočet, sú odpočítateľné.
4. Sumy, ktoré daňovník už odpočítal pred tým, ako sa pravidlá tejto smernice stali na neho uplatniteľnými, sa nemôžu znovu odpočítat.

Článok 47

Straty vzniknuté pred vstupom do systému

Daňovník prenášajúci do budúcich období neodpočítané straty vzniknuté pred tým, ako sa pravidlá tejto smernice stali na neho uplatniteľnými, môže odpočítat' uvedené straty zo svojho základu dane, ak a v rozsahu, v akom takýto odpočet umožňujú vnútroštátne právne predpisy uplatniteľné na daňovníka, v súlade s ktorými tieto straty vznikli. Podmienky stanovené v článku 41 ods. 1 by sa mali uplatňovať aj na straty vzniknuté pred vstupom do systému.

Článok 48

Vykazovanie a oceňovanie majetku a záväzkov

Majetok a záväzky daňovníka, na ktorého sa pravidlá tejto smernice už neuplatňujú, sa vykazujú vo svojej hodnote vypočítanej podľa pravidiel tejto smernice, pokiaľ sa v tejto smernici neuvádza inak.

Článok 49

Vykazovanie súboru majetku daňovníka

Súbor majetku daňovníka, na ktorého sa pravidlá tejto smernice už neuplatňujú, sa vykazuje na účely vnútroštátnych daňových pravidiel, ktoré sú uplatniteľné následne, ako jeden súbor majetku, ktorý sa odpisuje v súlade s degresívnou metódou s ročnou sadzbou 25 %.

Článok 50

Príjmy a výdavky plynúce z dlhodobých zmlúv

S príjmami a výdavkami plynúcimi z dlhodobých zmlúv daňovníka, na ktorého sa pravidlá tejto smernice už neuplatňujú, sa zaobchádza v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi v oblasti zdaňovania právnických osôb, ktoré sú uplatniteľné následne. Príjmy a výdavky, ktoré už boli zohľadnené na daňové účely v súlade s pravidlami tejto smernice, sa už znovu nezohľadňujú.

Článok 51

Rezervy, príjmy a odpočty

1. Výdavky daňovníka, na ktorého sa pravidlá tejto smernice už neuplatňujú a ktoré sa už odpočítali v súlade s článkami 9, 23 a 25, sa nemôžu znovu odpočítať podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb, ktoré sú uplatniteľné následne.
2. Príjmy daňovníka, na ktorého sa pravidlá tejto smernice už neuplatňujú a ktoré daňovník už zahrnul do svojho základu dane v súlade s článkom 4 ods. 5 a článkom 16, sa nemôžu znovu zahrnúť podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb, ktoré sú uplatniteľné následne.
3. Výdavky, ktoré daňovníkovi vznikli v súlade s pravidlami tejto smernice a ktoré zostávajú čiastočne neodpočítané po tom, ako sa pravidlá tejto smernice na daňovníka prestali uplatňovať, sú odpočítateľné v súlade s pravidlami tejto smernice.

Článok 52

Straty pri odchode

Neodpočítané straty, ktoré daňovníkovi vznikli v súlade s pravidlami tejto smernice, sa prenášajú do budúcich období v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi v oblasti zdaňovania právnických osôb, ktoré sú uplatniteľné následne.

KAPITOLA VII

VZŤAHY MEDZI DAŇOVNÍKOM A INÝMI SUBJEKTMI

[Článok 53

Prechod od metódy oslobodenia od dane k metóde započítania („switch-over“)

1. Odchyľne od článku 8 písm. c) a d) daňovník nie je oslobodený od dane z príjmov zo zahraničia, ktoré daňovník prijal ako rozdelenie zisku od subjektu v tretej krajine alebo ako výnosy zo scudzenia podielov v subjekte v tretej krajine, ak daný subjekt v krajine svojej daňovej rezidencie podlieha zákonnej sadzbe dane z príjmov právnických osôb nižšej ako polovica zákonnej sadzby dane, ktorej by daňovník podliehal v súvislosti s takýmito príjmami zo zahraničia v členskom štáte, v ktorom je rezidentom na daňové účely.

Prvý pododsek sa neuplatňuje, ak dohoda o zamedzení dvojitého zdanenia medzi členským štátom, v ktorom je daňovník rezidentom na daňové účely, a tretou krajinou, v ktorej je daný subjekt rezidentom na daňové účely, neumožňuje prechod od oslobodenia od dane k zdaneniu určených kategórií príjmov zo zahraničia.

2. Ak sa uplatňuje odsek 1, daňovník podlieha dani z príjmov zo zahraničia, pričom z jeho daňovej povinnosti v členskom štáte, v ktorom je rezidentom na daňové účely, sa odpočíta daň zaplatená v tretej krajine. Tento odpočet nesmie presiahnuť výšku dane vypočítanej pred odpočtom, ktorú možno priradiť zdaniteľnému príjmu.
3. Členské štáty vylúčia z rozsahu pôsobnosti tohto článku straty v prípade scudzenia podielov v subjekte, ktorý má daňovú rezidenciu v tretej krajine.]

[Článok 54

Výpočet príjmov zahraničnej stálej prevádzkarne

Ak sa na príjmy stálej prevádzkarne v tretej krajine uplatňuje článok 53, jej príjmy, výdavky a iné odpočítateľné položky sa určujú v súlade s pravidlami tejto smernice.]

Článok 55

Úroky a licenčné poplatky a všetky ostatné príjmy zdaňované pri zdroji

1. Ak má daňovník príjmy, ktoré sa zdanili v inom členskom štáte alebo v tretej krajine, iné ako príjmy oslobodené od dane podľa článku 8 písm. c), d) alebo e), umožňuje sa mu odpočet z daňovej povinnosti (ďalej len „zápočet dane“).
2. Pri výpočte zápočtu dane sa suma príjmov zníži o súvisiace odpočítateľné výdavky.
3. Zápočet dane v prípade daňovej povinnosti v tretej krajine nemôže presiahnuť konečnú daňovú povinnosť z príjmov právnických osôb daňovníka, pokiaľ sa nestanovuje inak v dohode, ktorú uzatvoril členský štát, v ktorom je daňovník rezidentom na daňové účely, a tretia krajina.

KAPITOLA X

TRANSPARENTNÉ SUBJEKTY

Článok 62

Pridelovanie príjmov transparentných subjektov daňovníkom, ktorí v nich majú účasť

1. Ak sa subjekt v členskom štáte, v ktorom je usadený, považuje za transparentný, daňovník, ktorý má v tomto subjekte účasť, zahrnie svoj podiel na príjmoch tohto subjektu do svojho základu dane. Na účely tohto výpočtu sa príjmy vypočítavajú podľa pravidiel tejto smernice.
2. Transakcie medzi daňovníkom a subjektom uvedeným v odseku 1 sa nezohľadňujú pomerne k účasti daňovníka v subjekte. V súlade s tým sa príjmy daňovníka plynúce z takýchto transakcií považujú za pomerný podiel zo sumy, na ktorej by sa dohodli nezávislé podniky a ktorá sa vypočíta podľa princípu nezávislého vzťahu, čo zodpovedá vlastníckemu podielu tretej strany v danom subjekte.
3. Daňovník má nárok na úľavu pri dvojitom zdanení v súlade s článkom 55.

Článok 63

Určovanie transparentnosti v prípade subjektov tretích krajín

To, či je subjekt nachádzajúci sa v tretej krajine transparentný alebo nie, sa určuje v súlade s právnymi predpismi členského štátu daňovníka.
